

и строг церемониал на своите предшественици. Докато по времето на Исак Ангел, Влахерна гърмеше от монаси, ясновидци и поети, сега, при брат му Алексей III, византийският двор бе препълнен с въжеиграчи, смешници, джуджета, пехливани, танцувачки и остроумни шегаджии. Ефросина чувствуваше мълчаливото недоволство на мъжа си към безбройните ѝ увлечения и разсипничества ^и и тръпнейки пред избухването на гнева му, се мъчеше да го развлече с безкрайни забави. Така се бе загубила мярката между делник и празник, между нощ и ден, между строг церемониал и разгулност.

Дори напоследък Ефросина бе намислила да направи нов Хиподром в самия палат на Влахерна, където щяха да се състезават само юноши от най-знатните семейства, в присъствието на двора и приближените му. Това щеше да стане през време на свадбата на двете ѝ овдовели дъщери, които щяха наскоро да бъдат повторно омъжени. За да стоят още тия млади жени под вдовишко було, причината бе само една: вечното несъгласие между Ефросина и Алексей кому да ги дадат.

Алексей искаше да си вземе зетъве знатни западни князе и крале. ^Ддокато жена му предпочиташе местни ромейски велможи, но млади и приятни момци, които да бъдат избрани по волята и влечението на дъщерите им: Ирина и Анна.

В този ден щеше да се обяви тържествено годеха на бившия български велможа Иванко, новия патриций Алексей, с внучката на императора - Теодора.

Едно след друго влизаха в залата за пиршеството най-знатните Константинополски семейства, следвани от ^и глумавите ^и закачки ^и на главния евнух. Изведнъж всички впериха очи към вратата.

На прага се появи млад мъж, ^и висок и снажен ^и с